

MAGYARY ZOLTÁN
NÉPPÉDAGÓGIAI TÁRSASÁG
—1995—

Erasmus+

2020-1-HU01-KA204-078753

AZ INNOVATÍV JÓ GYAKORLATOK CSERÉJE A SZÉPKORÚAK
DIGITÁLIS KÉSZSÉGEINEK FEJLESZTÉSÉHEZ
című projekt tagjainak portrékiadványa

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Nevem Búzás Hedvig. Családommal Szerbiában, a Tisza-parti Magyarokanizsán élek.

Az 1958-ban alapított Cnesa Oktatási és Művelődési Intézményben dolgozom mintegy húsz éve.

Oktatásszervezőként nemcsak az oktatási részleget vezetem, hanem szervezői feladatokat is ellátok. Kapcsolatban vagyok mind az előadókkal, mind a hallgatókkal, és folyamatos tájékoztatást nyújtok az képzségeink iránt érdeklődőknek.

Munkakörömbe tartozik egyebek között a pályázatírás, -lebonyolítás és -elszámolás is. Oktatásszervezőként 20 éves, míg pályázatíró és -lebonyolítóként 13 éves szakmai tapasztalattal rendelkezem.

Kivételes érzés az Erasmus+ pályázatot lebonyolító projektcsapat tagjának lenni.

Az első (a Covid-19 miatt) online projekttalálkozókon nagyon jó érzéssel töltött el, hogy bár négy országból kapcsolódtunk be a programba (Magyarország, Románia, Szlovákia, Szerbia), mégis egy nyelvet beszélünk, amely egyben minden résztvevőnek az anyanyelve. Nemzetközi együttműködés magyarul!

A második érdekes élmény a projekttel kapcsolatban, hogy a négy ország négy intézménye a legkülönbözőbb tapasztalatokkal rendelkezik a számítástechnika tanítása terén, különös tekintettel a szépkorúak oktatására. Mindezek ellenére minden intézmény igyekszik önzetlenül megosztani a többiekkel a jó gyakorlatait, a pozitív és negatív tapasztalatait ezen a téren.

A közös anyanyelv mellett már az első alkalommal megtapasztalhattuk, hogy bár több száz kilométerre élünk egymástól és most találkozunk életünkben először, azt is csak online, mégis mintha már régóta ismernénk egymást.

MAGYARY ZOLTÁN
NÉPFŐISKOLAI TÁRSASÁG
—1995—

A csapattagok között azonnal megvolt-létrejött a szakmai összhang, az emberi hang. A munkánk, a szenvedélyünk összekerült bennünket.

Nagyon könnyű és hálás dolog olyan emberekkel együttműködni, akiknek szinte ismerjük a gondolatait. A projekt segítette megerősíteni bennünket, hogy jó úton haladunk a szépkorúak számítástechnikai oktatásával, viszont vannak még lehetőségek, amelyekről a projekt során hallottunk, és amely lehetőségek új irányvonalat mutatnak számunkra.

Mi eddig a klasszikus frontális oktatási módszert alkalmaztuk a szépkorúak tanításánál, és kiváló ötletnek tartjuk a fiatalok mentorként történő bevonását a képzésekbe. (Amikor egy fiatal mellett egy vagy két idős személy ül, és a fiatal segít a szépkorú hallgatónak a tanári instrukciókat értelmezni, végrehajtani a számítógépen.)

Most arra kell megoldást találnunk, hogyan tudjuk a fiatalokat bevonni a képzésekbe.

Minden partnerünknek köszönettel tartozunk a saját jó gyakorlataik átadásáért, velünk való megosztásáért.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Dobó Lászlónak hívnak. Feleséggel 31 éve boldog házasságban élek a Szerbia északi részén elterülő Magyarkanizsán.

Több mint húsz éve dolgozom a városban lévő Cnesa Oktatási és Művelődési Intézményben.

A műszaki személyzethez tartozva főbb feladataim közé tartoznak az intézményben megvalósuló összes program technikai háttérének biztosítása, legyen szó kulturális- vagy oktatási programról.

2021-ben nyílt alkalmam csatlakozni a Cnesa Erasmus csapatához. Kezdetben tartottam az új feladattól, nem voltam benne biztos, hogy meg tudok felelni, de vonzott az új kihívás. Nagyon szeretek utazni, új emberekkel megismerkedni és nem utolsó sorban új ismeretekre szert tenni. Ez a projekt mindezt lehetővé tette számomra. A szakmai napokon, melyeken a jó gyakorlatokat dolgoztuk ki, kíváncsisággal hallgattam a különböző területről érkező szakértők előadását. Mindazonáltal új ismeretekre tettem szert és tágítottam látókörömet. Érdekes volt számomra megtapasztalni milyen rálátása van egy-egy szakembernek az adott jó gyakorlatot felvázoló problémára. Ajándék volt számomra minden egyes utazás és a szakmai tanácskozásokon való részvétel.

Hálásan köszönöm a lehetőséget!

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Nadrjljanski Tornai Erika vagyok. Férjezett, két kiskorú gyermek édesanyja.

Általános iskolámat Horgoson, gimnáziumi tanulmányaimat Szabadkán végeztem. Az Újvidéki Egyetem Bölcsészettudományi Kara Magyar Nyelv és Irodalom Tanszékén mint magyar nyelv és irodalom szakos tanár diplomáltam.

Már általános iskolás korom óta foglalkoztam irodalommal, vonzott a magyar nyelvtan, és a média szinte mindegyik műfajában kipróbáltam magam (televíziós, rádiós és sajtós újságíróként, bemondóként is dolgoztam).

A magyarkanizsai Cnesa Oktatási és Művelődési Intézményben 2009-ben kezdtem el teljes munkaidős alkalmazottként dolgozni mint az Info TV főszerkesztője. Később a kultúraszervezés lett az intézményen belüli szakterületem.

Az Erasmus+ projektet a kezdetektől figyelemmel kísérem projektasszisztensi feladatkörömben, és tudásommal, tapasztalatommal igyekszek hozzáadni.

A 2021-es évben alkalmam volt kétszer is találkozni a projektben részt vevő szervezetek, intézmények képviselőivel. Azt tapasztaltam, hogy mindannyiukra a nyitottság, a szakmai érdeklődés, információszerezés jellemző. Más-más országban élünk, másak a bennünket körülvevő társadalmi-politikai körülmények, különféle hatások, hagyományok formálják munkánkat, életünket, mégis vannak közös pontok, amelyeket megtalálunk a közös munka során.

A találkozások során arra is lehetőségünk adódik, hogy kissé kitekintsünk a közös projekt szemszögéből, így a mindennapok, a munka egyéb területei és más kérdések is felmerülnek. Véleményem szerint ez is fontos hozadéka a nemzetközi projektnek, hiszen a látókörünk bővül, új ismeretekre teszünk szert, az új emberek új impulzusokat hoznak életünkbe, amelyek tovább motiválhatnak bennünket a munkavégzés során.

A martosi-komáromi projekttalálkozó, amelyen részt vettem, óriási élmény volt számomra: elvarázsolt a város történelmi múltja, a martosi fejlesztések pedig csodálattal töltöttek el. Nyitott szemmel és füllel jártunk: figyeltük, hogyan és kik beszélnek magyarul, az ipolysági nyelvjárást pedig öröm hallani élőben! Amit az egyetemi évek alatt tankönyvekből tanultunk, az itt élénk tárult!

Külön öröm volt, hogy a helyiek segítségével megismerhettük Komárom múltját, ahogyan a Jókai Mórhoz köthető emlékeket is. A komáromi látogatásunk hatására újra kézbe vettem az Arany embert, amit most már másként fogok olvasni és értelmezni.

Ha valaki nyitott a másik ember megismerése, munkája felé, biztosan szerez olyan élményt, tapasztalatot, amit a későbbiekben, a saját munkája során felhasználhat, kamatoztathat. És ez erre a projektre hatványozottan igaz: a

MAGYARY ZOLTÁN
NÉPFŐISKOLAI TÁRSASÁG
—1995—

partnerek közötti interakció, szakmai véleménycsere, tapasztalatátadás, nyílt és őszinte kommunikáció viszi előre a projekt menetét, táplálja a lendületét.

Bízom benne, hogy ez a közös projekt olyan maradandó, kidolgozott módszertannal zárul, amelyet más, a felnőttképzés területén munkálkodó szervezetek is haszonnal forgathatnak majd. Így a projekten belül megfogalmazott jó gyakorlatok, módszerek mások számára is elérhetővé válhatnak, és maga a projekt saját utóéletet kezd.

Köszönöm, hogy részt vehetek a munkában, hogy egy határokat nem ismerő, az aktív együttműködést a gyakorlatban is megvalósító, lendületes csapat tagja lehetek. Ez a tapasztalat szakmailag és emberileg-személyesen is gazdagít, fejleszt.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Nevem Sarnyai Károly. A szerbiai Magyarokanizsán élek feleséggel és gyermekemmel.

Közgazdász és építésztechnikusi végzettséggel rendelkezem. 1985 és 1998 között egy építészeti tervezőirodában dolgoztam. A Cnesa Oktatási és Művelődési Intézmény dolgozója 1998-óta vagyok, melynek élére 2000-ben neveztek ki.

Igazgatóként, a különböző ingatlanfejlesztési, beruházási- és pályázati projekteken túl nem csak az intézményt vezetem, de minden feladatvégzésbe be tudok kapcsolódni. Több ízben voltam előadó különböző informatikai kurzuson. Az informatikával még az előző munkahelyemen ismerkedtem meg, ahol CAD programok használata mellett a mindennapi munkámban szükségem volt a szövegszerkesztés és a táblázatkezelés ismereteire is. Ezen ismeretek mellé kapcsolódott később a nyomdai előkészítés és grafikai programok kezelése. Mindezen tudás összessége tette lehetővé, hogy informatikai ismereteimet tovább adhassam az intézményünk által szervezett tanfolyamokon.

Az informatikai, kommunikációs eszközök fejlődése engem is arra sarkallt, hogy a fejlődés hozta új lehetőségekkel magam is éljek és azokat minél szélesebb körűen integráljam az addig szerzett tudásomba. Időközben megszereztem az ECDL oktatói tanúsítványt is, mely által újabb igazolást nyert informatikai oktatói munkásságom.

Több éves informatikai kurzusvezetési munkásságom alatt rengeteg olyan tapasztalatra tettem szert melyeket nagy örömmel tudok megosztani az *Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez* nevet viselő Erasmus+ projekt keretein belül.

A jelzett projekt nagyszerű lehetőségeket ad több országban zajló hasonló munkásság tapasztalatainak összegzésére. A partnereinktől remek új észrevételek, ötletek, tapasztalatok mind lehetőséget nyújtanak a képzéseinknek új elemekkel való bővítésére.

MAGYARY ZOLTÁN
NÉPFŐISKOLAI TÁRSASÁG
—1995—

Az idősebb korosztállyal való foglalkozás alatt jelentkeztek olyan nehézségek melyekre nem voltak kész megoldásaink. Ettől a projekttől azt remélem, hogy közelebb visznek a problémák megoldásához.

Nagyszerű dolog az, hogy a COVID járvány korlátozásai sem tudták a kapcsolatok érvényesülését megtorpedózni. Amikor a korlátozások nem tették lehetővé a személyes találkozók megszervezését, akkor online videokonferenciák segítségével tudtunk értekezni. Az igazi tapasztalatgyűjtés pedig nem marad el, hiszen ahogy a lehetőségek adják ellátogatunk egymáshoz és személyes tapasztalatátadás révén gazdagítjuk a tudásunkat.

Számomra különösen fontos, hogy a projekten belül rendkívül jó a kommunikáció. A csapat tagjai szívélyes hangnemben tudnak tárgyalni és mindenben segítőkészen viszonyulnak egymáshoz.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Nevem Balla Mária és a Human Reform Alapítvány egyik alapító tagja vagyok.

Kezdetektől fogva részt veszek az Alapítvány életében.

A Kolozsvári Bábes-Bolyai Egyetemen pszichológus diplomát szereztem. A Hargita megyei Munkaügy projektjeiben karrier tanácsadó valamint személyiségfejlesztő képzéseket tartottam.

Dada képző és segédszakács tanfolyamokat is vezettem s ha kell, vezetek. Kiváló szakemberektől megtanultam a háziipar jellegű tejfeldolgozás csínját-bínját, és mint foglalkozásvezető, közel 500 székelyföldi gazdának adtam tovább főleg a sajt készítés fortélyait, akkreditált képzéseink keretén belül. Aktívan tevékenykedem a logisztika biztosításában, az előkönyvelésben és úgy általában a rendezvények, programok elő- és utómunkálataiban.

Szívesen tartom és ápolom a személyes kapcsolatokat rendezvényeink, programjaink résztvevőivel.

Igyekszem gondoskodni, hogy mindenki jól érezze magát.

A szépkorúak digitális kompetenciáinak fejlesztését célzó projekt nagy élmény volt számomra. Két szép unokám van, akiktől én is bizony sokat tanulok.

A projekt során hasznos betekintést nyerhettem partnereink kiváló mintaként szolgáló, elkötelezett tevékenységébe, belső adminisztrációjába, profizmusába.

Köszönet az új tapasztalatokért, élményekért.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Nevem Balla Zoltán és immár 30 éve hogy a Human Reform Alapítványt vezetem.

A rendszerváltást követő kezdeti időszakban éreztük, hogy nagy változások küszöbén állunk. Pedagógus barátainkkal fontolgattuk, hogy milyen reformokra volna szükség. Politikai reform? Gazdasági reform? Szociális reform? Végül rádöbentünk, hogy mégiscsak a „humán reform” az elsődleges. Ugyanis mindenkor az ember van a középpontban, minden változás kulcsa az ember, és ha önmagát mindenkor újra tudja fogalmazni, képessé válik minden egyéb reformot végrehajtani. Ennek szellemében tűztük ki fő küldetésünket, az iskolán kívüli népfőiskola jellegű élethossziglan tartó tanulást, a tudatos egyénre és az önmagát megfogalmazó közösségre téve a fókuszot.

A szépkorúak digitális kompetenciáját fiatalok bevonásával fejlesztő projektünk megerősített az állandó „reformok” szükségességének belátásában. Ugyanakkor, jelen korunk első látásra anomáliának tűnő jelenségét figyelhettük meg:

- Eleddig az volt a természetes, hogy az idősebbek adták át tudásukat az újabb generációknak, míg immár döbbenet - (!), de fordult a kocka, az ifjak azok, akik „felzárkóztatják” az idősebbeket...

Projektünk egyik épületes tanulsága tehát számomra az, hogy újra kell értelmeznünk és építgetnünk a nemzedékek közti harmonikus, kölcsönös együttműködésre alapuló és ápoló kapcsolatrendszer.

Öröm volt jeles partnereinkkel három éven át együtt dolgozni, kikben örök barátokra is leltünk egyben.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a székelyudvarhelyi digitális készségeinek fejlesztéséhez

Deák Szilviának hívnak és az erdélyi Székelyudvarhelyen lakom.

Két csodás felnőtt fiam van.

Tanulmányaim befejezése után aktív éveim alatt több munkahelyen is dolgoztam, főbb feladataim nagyrészt adminisztratív jelleggel bírtak. Ambicionált az addig ismeretlen tevékenységi területek megtanulása, megtapasztalása, az önmagam rugalmasságának próbatétele.

Három évvel ezelőtt kerültem a székelyudvarhelyi Humán Reform Alapítványhoz, ahol továbbra is az iroda adminisztratív feladatait látom el.

Két és fél évvel ezelőtt találkoztam először nemzetközi projekttel, amikor az alapítvány HUREF, partnerként került bele egy Erasmus+ pályázat projektcsapatába.

Nem gondoltam magamról, hogy ezen feladatokat is el fogom tudni látni, mivel egyáltalán nem rendelkeztam ilyen jellegű tapasztalattal. Kicsit meg is szeppentem, amikor hallottam a többi csapattag első alkalommal tett bemutatkozását és, hogy ki milyen szakmai tapasztalattal és előzetes tudással rendelkezik. Félelmeim hamar szertefoszlottak, mert rövid időn belül megtapasztalhattam társaim segítőkészségét és emberi hozzáállását.

A támogató légkör nagyban hozzásegített, hogy kihozzam magamból a maximumot.

A projekt ideje alatt nagy változások történtek életemben. Voltak szomorú, de örömteli pillanatok is. Egy éve lettem boldog nagymama és fél éve pedig nyugdíjba vonultam. Nyugdíjazásom ellenére a projektum végéig fogom erősíteni a HUREF projektcsapatát.

Hálás vagyok a sorsnak, hogy része lehetek ennek a remek csapatnak.

Nagyon sok pozitív tapasztalatot szerezhettem, és új dolgokat tanulhattam meg.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a székperuák digitális készségeinek fejlesztéséhez

Edmár Attilának hívnak, a Marthos o.z. munkatársa vagyok. Mellette a dunaszerdahelyi Csemadok alapszervezet elnöke.

Különösen fontosnak tartom a projekt struktúráját, mind szakmai, mind pedig a tapasztalatszerzés szempontjából. Az Erasmus program lehetőséget ad a szakmai szervezetek számára a képzéseik, tananyagaik fejlesztésére.

Ez elengedhetetlen része a kulturális munka elvégzésének és a 21. században a szakmai fejlődésnek is. A kultúraszervezés alapfeltétele a helyes intézményi háttér, amely csak akkor sikeres, ha olyan szakmaiságon alapszik, mint az MZNT által megálmodott projekt.

Külhöniként különösen nagy érdeklődéssel vágtam bele a munkába, hiszen Szlovákiában van mit javítani az ilyen jellegű, rendszerszintű tevékenységen. Ennek a javításnak lehet egyik alapfeltétele az Erasmus programban megismert struktúra és szakmaiság.

A tananyag összeállításakor megismert intézmények jelentős munkát végeztek el, hiszen az elkészült anyag hosszú távon alkalmazható a gyakorlatban. Attól függően, hogy szakmai vagy kulturális szervezet kezébe kerül, fejti ki hatását, lehet ez egy felhajtóerő a képzések irányába való elfordulás esetében, de a tagság növelésére is alkalmas egy tisztán kulturális szervezet életében, mint amely szervezetekkel, gyakorta találkozunk Felvidéken.

Amit fontosnak tartok kiemelni, hogy több generáció is dolgozott a munkán, amely nagyon értékes tapasztalat számomra.

Örülök, hogy megismertem azokat az intézményeket és szakembereket, akikkel összehozott a projekt, bízom benne, hogy lesz még alkalmunk együtt dolgozni.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Mészáros Attila vagyok, a Marthos o.z. polgári társulás alapítója, s egyben projektmenedzsere vagyok.

Erasmus+ projektben már több alkalommal voltunk társ partnerek. Számos alkalommal működünk együtt az előző években ifjúsági szervezetekkel a Közép-kelet európai térségből. Törekvésünk, hogy a fiatal nemzedéket megszólítsuk, tudásalappon képezzük, úgymond mikrorégiójához empatikus, azaz hűségese, tenniakaró személyeket neveljünk.

A mostani partnerség azonban más. Több oknál fogva is, egyfelől a korosztálybeli különbségek miatt, másrészt az eltérő tapasztalati tényezők végett, illetve a különböző regionásbeli eltérések is megmutatják a partnerszervezetek közti gondolkodásbeli különbséget.

A fentebbiekben rejlik a kihívás és hozzáadott érték is. A partnerszervezetek tudása és tapasztalati tényezője és jó gyakorlatokban kifejtett múltbeli releváns cselekvéseik, olyan új szemléletet és ötleteket nyújtanak, melyek eddig a saját látókörünkből kifolyólag nem tűntek fel számunkra.

A projekt kezdeti kommunikációja, mely főként az online térbe terelődött, megmutatta a modern világ lehetőségeit, a gördülékeny adminisztráció és menedzsmenti folyamatok tekintetében. Ám, az igazi partnerség kialakulását és elmélyítését, illetve egymás hozzáállásának megértését a személyes Jó gyakorlat találkozók lehetőségei adták meg.

Így ismertük fel egymásban a partnerszervezet képviselője helyett az embert.

Bízást nézünk az előttünk álló feladatok elé!

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Morva Mátyás vagyok, precíz és dinamikus projektmenedzser asszisztens, aki szenvedélyesen támogatja az együttműködést, az innovációt és a pozitív változásokat. Az ország- és a kulturális határokat átlépő projektek sikeres szervezésében szerzett tapasztalataimnak köszönhetően elkötelezett vagyok amellett, hogy pozitív hatást gyakoroljak az általam szolgált közösségekre és szervezetekre.

Emlékezetes találkozás Székelyudvarhelyen: felfedezés, kapcsolatteremtés és tanulás

A Románia szívében fekvő Székelyudvarhelyre tett utazásom varázslatos és tanulságos élménynek bizonyult. Már megérkezésem pillanatától kezdve a város egyedülálló bája és meleg légköre magával ragadott, és megteremtette a terepet egy olyan érdekes projekt-találkozóhoz, amely a személyes és szakmai szempontok legjavát ötvözte.

Maga a város egy kellemes felfedezés volt. Gazdag kulturális örökségével és festői tájaival Székelyudvarhely a hagyomány és a modernitás tökéletes ötvözetét kínálta. Az élénk színekkel és díszes homlokzatokkal díszített utcák bepillantást engedtek a régió történelmébe, miközben egyúttal a vibráló kortárs szellemiséget is magukba foglalták. Úgy tűnt, hogy minden egyes sarkon, amelyet felfedeztem, a város magával ragadó személyiségének egy új rétege bontakozik ki.

Ami azonban igazán figyelemre méltóvá tette az utazást, azok az emberek voltak, akikkel volt szerencsém találkozni. A projektben részt vevő társaimtól kezdve a helyi lakosokig a melegség és a vendégszeretet összetéveszthetetlen érzése volt tapasztalható, ami miatt azonnal úgy éreztem, hogy szívesen látnak. Az élet különböző területeiről származó emberekkel folytatott őszinte eszmecserék és interakciók felbecsülhetetlen értékű dimenziót adtak a tapasztalataimhoz. A közös történetek, nevetés és meglátások átlépték a földrajzi határokat, és emlékeztettek az emberi kapcsolatok szépségére.

A varázslatos környezetben és a szívből jövő kapcsolatokon túl az utazás szakmai aspektusa az intellektuális kiteljesedés egy újabb rétegét adta. A felnőttképzésre összpontosító projekt találkozója rendkívül informatív volt. A lebilincselő beszélgetések, a gondolatébresztő előadások és a közös ötletelés gazdagította a

MAGYARY ZOLTÁN
NÉPFŐISKOLAI TÁRSASÁG
—1995—

felőttképzési módszertanok megértését. A megosztott ismeretek nemcsak a látókörömet tágították, hanem olyan gyakorlati meglátásokkal is szolgáltak, amelyeket saját szakmai törekvéseimben is alkalmazni tudtam. Visszatekintve, a Székelyudvarhelyre tett utazásom olyan holisztikus élmény volt, amely kitörölhetetlen nyomot hagyott az emlékezetemben. A város varázsa, a lakosokkal való őszinte interakciók és a projekttalálkozón szerzett értékes felismerések együttesen egy sokoldalú és gazdagító kalandot alkottak. Ez a látogatás nemcsak a látókörömet bővítette, hanem újból lelkesedést ébresztett bennem a tartalmas kapcsolatok ápolása és a folyamatos tanulás iránt, mind személyes, mind szakmai téren.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Opra Szabó Eszternek hívnak, munkám mellett, amikor tehetem, igyekszem részt venni különböző kulturális, értékmegőrző, vagy bármilyen egyéb közművelődési programban.

Így csöppentem bele a Marthos o.z. által az Erasmus+ szépkorúak digitális készségeinek fejlesztése érdekében elindított programjába, melynek ötletét és kezdeményezését nagyon hasznosnak és szükségyszerűnek tartok, hiszen a felgyorsult világban – főleg a covid járvány óta - egyre nagyobb területeket foglal el a digitális világ, mint a szabadidő, mint az ügyintézés területein.

Ennek nehézségeit, olykor átláthatatlanságát és veszélyeit sokszor én magam is elszenvedem, nem hogy egy tőlem két generációval idősebb ember! Unoka lévén, ezt első kézből tapasztalhatom is.

Éppen ezek miatt a személyes tapasztalatok miatt is igyekeztem az internet veszélyeire figyelmeztető, és az ügyintézési folyamatok részletes bemutatásának programkidolgozásában támogatni azt a fantasztikus csapatot, akik összegyűltek a Kárpát-medence országaiból, hogy közösen munkálják ki magyar ajkú felmenőink digitális kompetenciafejlesztését.

Kiemelném, nagyszerűnek tartom, hogy a program gyakorlati megvalósítása a fiatalok által, az ő együttműködésükkel fog megvalósulni, hiszen ez a generációs szakadékokra is „hidat építhet”, hasznos tapasztalatként fog szolgálni mindannyiuk számára, a résztvevő idősök pedig fejlődhetnek, magabiztosabbá válhatnak a jelenben, és ami még fontosabb, hogy érezhessék: nincsenek magukra hagyva.

Végezetül szeretném megköszönni a közös munka lehetőségét, az együtt töltött időt, programokat azoknak a fantasztikus és elhivatott embereknek, akiket a partnerszervezetek által ismerhettem meg Erdélyben, Székelyudvarhelyen.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Tóth Kristóf vagyok rendszergazda, vállalkozó. A Marthoz o.z. által szakmai informatikai tanácsadóként vehettem részt a projekt keretein belül. A korábbi tapasztalataim inkább a gyerekekkel voltak, mivel nekik tartok rendszeresen előadásokat az internetbiztonság témájában.

Ebben az esetben viszont az idősek digitális képességeinek fejlesztése állt, és rendkívül izgalmasnak találtam, hogy részt vehettem ezen a széles látókörű és hasznos kezdeményezésen.

A projekten belül olyan megoldásokat és stratégiákat kellett kidolgozni, amelyek segítik az időseket abban, hogy könnyedén és magabiztosan kezeljék a számítógépet és az online világot. Nagyon tetszett, hogy ebbe bevonják a fiatalokat is és ők is segíthetnek az idősebb társainknak az online felzárkózásban. Az együttműködés és a kidolgozás folyamata inspiráló volt számomra.

Köszönöm, hogy részese lehettem ennek a reményteljes és céltudatos projektnek. Biztos vagyok benne, hogy az itt megszerzett tapasztalatokkal továbbra is elősegítem majd a digitális tudás terjedését. Nagyon örülök, hogy megismerkedhettem a projekt megvalósítóival és bízom benne, hogy a későbbiekben még lesz alkalmunk találkozni!

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a székelyudvarhelyi digitális készségeinek fejlesztéséhez

Gubik László vagyok, az Esterházy Akadémiát és a Martosi Népfőiskolát is működtető Marthos Polgári Társulás alapító elnöke. Szervezetünk elsődleges profilja a tehetséggondozás, a közművelődés és a fiatalok közéleti pályára való felkészítése. E célokhoz elengedhetetlen a közösségi szerepvállalás és a társadalmi felelősségvállalás, hiszen meggyőződésem szerint csak a társait segítő, szociálisan érzékeny fiatalember válhat közössége vezetőjévé.

A projektben személy szerint ezt a lehetőséget fedeztem fel, ez volt a közös cél megvalósításán túl csatlakozásunk egyik fő indoka. Hiszen amellet, hogy egy szervezet és annak képviselői egy több, mint 2 éves közös munka során új baráti és munkakapcsolatokra tehetnek szert, új szakmai ismeretekkel gazdagodhatnak, rendkívül fontos, hogy szellemikben is gazdagodjanak, én pedig úgy vélem, hogy ez a cél (is) maradéktalanul megvalósult.

Társulásunk fiatal tagjai egytől egyig akadémiánk növendékei, akik számára a projekt lehetőséget biztosított előadói készségeik kiteljesítésére, kutatómunkában való ismeretszerzésre és az odafigyelést, precizitást igénylő menedzseri képességek elérésére. Magyarul: tanultunk, amiért hálásak lehetünk.

Jómagam két fő projekteseményen vettem részt Székelyudvarhelyen és Magyarokán, illetve előadást tartottam az ebben az időszakban a tatabányai partnerek ebben az időszakban megrendezett konferenciáján. Számomra a kísérő rendezvények adták igazán az együttlét zamatát, és hálás vagyok érte, hogy a projektben való közös munka új kapukat nyitott meg, így most csak egy fejezet zárul, de az együttműködés nem ér véget.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Borsó Tibor vagyok. 2015 óta dolgozom az MZNT elnökeként. Főállásom Komárom-Esztergom vármegyéhez köt, mivel a Komárom – Esztergom Vármegyei Közgyűlésben alelnök vagyok. Szakmai múltamból kiemelem a közösségi munkavégzéseimet. A Komárom – Esztergom Vármegyei Önkormányzat Közgyűlésében először bizottsági tagjaként, és Tata Város Önkormányzati képviselő – testületben választott önkormányzati képviselőként végeztem közéleti tevékenységet. Bizottsági elnökként részt vettem a város kulturális, oktatási, művészeti és környezetvédelmi alapjainak létrehozásában és működtetésében. 2014-től a város kulturális, közművelődési és művészeti tevékenységét koordináló, működtető és ellenőrző szakmai munkát ellátó Intézményi Tanács tagja vagyok.

Az MZNT elnökeként az Erasmus+ pályázati megvalósításban a népfőiskola csapatának tagja voltam a három projektév során. Minden partnertalálkozón részt vettem, figyelemmel kísértem a többi projekttag, köztük a projektmenedzsment munkáját.

Népfőiskolánknak ez volt az első Erasmus+ nemzetközi projektje, és mindjárt koordinátorként vezette a megvalósítást. Ezzel hatalmas munkát vállaltunk magunkra a szervezési feladatoktól a kommunikáción át az indikátorok megvalósításáig. Elnökként és résztvevőként nyomon követtem a projekt alakulását, és betekintést nyertem a legkisebb részletekbe is.

Kihívással néztünk szembe már rögtön az első évben. A covid járvány miatt a személyes találkozóinkat el kellett halasztani, hiszen nem utazhattunk. Projektmenedzsmentünk azonban nagyon praktikusán megoldotta ideiglenesen ezt a helyzetet, mert online értekezleten előkészítettük az adott jó gyakorlatot. Minden dokumentumot előkészítettünk, és a legközelebbi nyitáskor megtartottuk az adott országban a partnertalálkozót. Így a projekttel is haladtunk, és nem maradtunk le az évenkénti tervhez képest.

Fontosnak tartom kiemelni a partnerség szerepét. A projekt maga egy tanulási folyamat volt, mert megismertük egymás tevékenységi rendszerét, az adott ország szakmapolitikai hátterét, egymás munkakultúráját. Mindezen tényezőkből kellett összefésülnünk a közös tevékenységet a teljes három évre vonatkozóan. A projekt témája mind a négy országban releváns feladat, mert az idősödő társadalom, az idősek digitális felzárkóztatásának igénye európai szintű jelenség.

A szakmai oldal mellett azonban nagyon lényegesnek érzem a partneri kapcsolatok mélyülését, egyre értékesebbé válását is. Érdekes megfigyelni, ahogy lassan kialakult az egymás segítségének vonala is, a jó hangulatú megbeszélések, az egymás tiszteletén alapuló szakmai egyeztetések. A kulturális sokszínűség is emeli a projekt értékét. A szakmai munka utáni közös kulturális programok, egymás városának és környékének felfedezése, az ottani emberekkel való találkozások, a szokások megismerése mind szorosabbá vonta a partneri kapcsolatokat.

Ami most vár még ránk, a lezárás – mely láthatóan továbbra is gördülékeny az összefogás és a közös felelősség felvállalása jegyében. Bízom benne, hogy a projekt minden parterünknek ugyanolyan sokat adott, mint a népfőiskolának.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Domai János vagyok, házas, három kisgyermekem van. Magyarországon, azon belül a Komárom-Esztergom vármegyében található Tatán élek.

2016 óta dolgozom a Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaságnál. Először a Nemzeti Művelődési Intézet által kulturális közfoglalkoztatottként, majd 2018-tól pedig teljes értékű munkatársként.

2020-ban a város képviselőtestülete nekem ítélte Tata Városáért díj bronz fokozatát, közösségszervező tevékenységem elismeréseként, mely után a helyi városi televízió készített rólam, munkámról, életemről egy portréfilmet is.

2021-ben elvégeztem egy középfokú képzést, mellyel közművelődési és közönségkapcsolati szakemberré váltam.

A Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaságnál sokrétű tevékenységet végzek, ebbe beletartozik a rendezvények szervezése, lebonyolítása, technikai eszközök nyilvántartása, kezelése, tagságunkkal való kapcsolattartás, pályázatokban való segédkezés (elszámolások, dokumentációk készítése), beszerzési feladatok (árjábanlatok, megrendelők, vásárlás), alkalmanként szállítási feladatok.

Örülök, hogy sikerült bekerülnöm az Erasmus+ pályázatba a Magyary munkatársaként, és ezáltal sikerült érdekes és szerteágazó szakmai egyeztetéseken, találkozókon részt vennem. Megoszthattuk egymással tapasztalatainkat, jó gyakorlatainkat. Valamint megismerhettem rendkívül értékes embereket, és nem utolsó sorban utazhattam és láthattam gyönyörű helyeket, helyi értékeket, érdekességeket.

Domai János

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Farkasdi Tünde vagyok. Tatán születtem, itt is lakom a családommal, férjemmel és három lányunkkal. Szeretek itt élni, szép a város. Talán a természeti szépségére és épített örökségeire vagyok a legbüszkébb. A munkahelyem is gyönyörű épületben van, az Öreg-tó partján lévő komoly történelmi múlttal rendelkező Piarista Rendházban. Számomra plusz értéket jelent, hogy ezek között a falak között dolgozhatok, nem némák a falak, nincs benne gipszkarton, mint egy modern épületben. Itt érezni lehet Tata város történelmi múltjának egy kis szeletkáját, és én ezt nagyon különleges helyzetként élem meg.

2021 októberétől dolgozom a Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaságnál. Folyamatosan kapcsolódtam a népfőiskola tevékenységeihez, megismerkedtem munkájukkal. Aktív szervezőként részt vettem az “A Szakkör” című közösségépítő, hagyományörző programban, a nemezelés, csuhéfonás és quilling szakkör munkájában. Ez a fajta kreativitás jól kiegészítette az irodai adminisztratív munkámat.

Alapvető közművelődési feladataink ellátása közben élethosszig tartó tanulást is elősegítjük programjainkkal, idősebb lakossággal szoros a kapcsolódásunk. Így, az Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez c. pályázattal könnyen lehet azonosulni, hiszen igazolva látszik az, hogy az idős emberek számára milyen nehéz az informatikai kihívásoknak megfelelni, érezni a probléma megoldásának szükségességét. Ezt megtapasztaltam a nálunk lebonyolított képzésnél is. Az idősek igénylik a fiatalok közreműködését, értékelik és szeretik a fiatalok segítségét.

Ebben a pályázatban adminisztratív feladatokat látok el, segítve a koordinátor munkáját. Az elmúlt időszakban a pályázat keretében láthattam Székelyudvarhelyet, kétszer is volt lehetőségem a szerbiai Magyarokszárára eljutni és az ottani partnerekkel személyesen találkozni.

Amikor megismerkedtem ezzel a pályázattal, első benyomásom az volt, hogy milyen csodálatos dolog, amikor határainkon túlról összefoghatunk hasonlóan gondolkodó embereket, egy tevékeny kis csoportot alkotva. Akik most négy különböző ország lakóiként élnek különböző körülmények között, és mégis nagyon jól megértik egymást, egy nyelvet beszélnek, egy közös feladaton tudnak, képesek konstruktívan együtt dolgozni.

Sajnos már a végéhez közeledik a projekt, de remélem... nem, tudom, hogy azok az emberek, akik most ezen a feladaton együtt gondolkodnak, későbbiekben is szoros kapcsolatot fognak ápolni egymással.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Ferjancz Ábrahám vagyok, a budapesti Nemzeti Közszerológati Egyetem Államtudományi mesterszakos hallgatója. Érdeklődési köröm homlokterébe tartozik a közigazgatás és annak gyakorlati működése. Ezt a belső igényemet próbálom a lehetőségeimhez mérten fejleszteni és építeni. Ennek hatására lettem tagja a Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaságnak Tatán ill. a Magyar Zoltán Szakkollégiumnak Budapesten. Emellett a szabadidőmben olvasással és tudományos munkák tanulmányozásával szélesítem a látókörömet.

Az MZNT-vel való kapcsolatam 2022-ben nyílt meg, amikor önkéntes szerződéssel tagja lettem a nagy múltú és értékörző közösségnek. Azóta számos rendezvényen vehettem részt és mélyíthettem ismereteimet.

Ennek a megállapodásnak a keretében csatlakoztam a Népfőiskola Erasmus+ KA-204-es projektjéhez, és látogattam el Magyarországra, Palicsra és más városokba. A jó gyakorlatok cseréje és a szépkorúak informatikai felzárkóztatása egy fontos terület, ami napjainkban rendkívül fontos kérdés és kihívás is. Az előadások alkalmával számos új tanácsot és praktikus tapasztalatot megismertem, melyet szakmai kollégák adtak át számunkra. Szépkorú embertársaink egészségének őrzésére például megismertük a digitális segédeszközt: a gondosórát, mely hatalmas segítség lehet a teljes család számára. Megtudtam, hogy elérhető pályázatok keretében is.

Tapasztalataim alapján rendkívül jó a csapat, akik alkotják a Népfőiskolát, mind emberileg és szakmailag is egyaránt. Mélyen elgondolkodtató és értékelendő az, hogy a hagyományörzés és az értékek ápolása és fejlesztése nem veszett el, hanem táptalajt kapott az intézményben. Meggyőződésem, hogy a jövő és maga a jelen is a múltból táplálkozik, így nem szabad eldobni a régi értékeket, hanem őrizni kell őket és jól beépíteni a jövőbe. Ezek mellett jó tapasztalat volt számomra, hogy a Magyar szellemében működő MZNT mennyire sokarcú és betölti az alapítójának látását, miszerint a közigazgatás nem állandó, hanem folytonosan változó egység. Illeszkedik korokhoz és társadalmi kihívásokhoz.

Öröm volt a részese lenni a jó gyakorlatnak.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Bemutakozás

Tóth Balázs Gergelyné Hubik Mónika vagyok. Tatán élek családommal. Végzettségem eredetileg szakvizsgázott szociálpedagógus, de időközben kitanultam a közművelődési szakmát is és gyakorlatot szereztem munkaügyi és pénzügyi területen is. Pályafutásom alatt tanítottam, család- és gyermekgondozó voltam, csoportos szociális munkával foglalkoztam, de részt vettem Tata városának szociális felmérésében is. 10 évig intézményvezetőként dolgoztam a Magyar Máltai Szeretetszolgálat tatai intézményében, ezzel együtt a Közép-dunántúli Régió önkéntesszervezéséért is feleltem.

Feladataim a MZNT-nél:

A Magyar Zoltán Népfőiskolai Társasághoz 2017. őszen kerültem, irodavezetői pozícióba. A feladat a munkaszervezet kialakítása, annak teljes körű irányítása, költségvetéstervezés és -végrehajtás, elszámolások, különféle pályázati feladatok az ötleteléstől a megírásán és megvalósításán át az elszámolásig szinte minden területre kiterjedt.

Szerepem a projektben

Intézményvezetői és irodavezetői munkám során szerzett tapasztalatom és gyakorlatom lehetővé tette, hogy az ötletelésen túl fenti pályázat pénzügyi vezetését elvállaljam. Általános feladataim mellett igyekszem részt venni az online megbeszéléseken, részt vállalom a magyarországi találkozók szervezésében és lebonyolításában. Valamint igyekeztem részt venni utazással járó személyes találkozón is.

Mit adott nekem a projekt

A projekt megvalósítása során a partnerekkel való kapcsolattartás, a pályázat anyagilag is zökkenőmentes lebonyolításának segítése sokat jelent nekem. A személyes találkozók nagy örömmel szolgáltak, hogy az online térben megismert partnerekkel élőben is találkozhattam. Nagy eredménynek tartom, hogy szakmai partnerségünk hosszú távú kapcsolattá formálódott, melyre későbbi közös programok, projektek megvalósítását lehet építeni.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Izing László vagyok. A szomszéd nagyváros egy történelmi kerületében születtem, de mivel az egyetemi éveim után mérnök-közgazdász végzettséggel, szintén mérnök feleségemmel Tatára költöztünk, és több mint 30 éve itt élünk, már e gyönyörű műemléki város polgárainak valljuk magunkat. A mérnökké, tanárrá és közgazdásszá vált három gyerekünk is itt nőtt fel, mindig nagy örömmel veszünk részt a város kulturális valamint civil életében is.

2018-tól működöm a Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaság csapatában, és megtiszteltetésként ért, hogy az Erasmus+ projektben való közreműködésre is meghívtak. Jóleső érzés, mert ily módon szinte folytatódott egy korábbi, hasonló munkám, melynek során egy Kárpát-medencei együttműködésben projekt-koordinátorként a környező régiókban (Felvidék, Kárpátalja, Erdély, Délvidék, benne Vajdaság, Drávaszög és Muramente továbbá Őrvidék területén) sikerrel kerestünk és éveken át 23 partnerrel tartottunk kapcsolatot.

A projektszerű működés sem volt idegen számomra, hiszen a '80-as években a hazai bányavállalatok számítástechnikája területén országos szakmai fejlesztésekben, majd a '90-es évektől informatikai tanácsadóként évtizedeken át ilyen szervezésű rendszerkialakítási és bevezetési munkákban dolgoztam.

A Népfőiskolán első feladatomban a szépkorúak digitális kompetenciájának növelését eredményező képzés megtervezése és lebonyolítása volt. Azt megelőzően számos informatikai rendszerbeli oktatást tartottam, az általam alkalmazott módszertan akkor alakult ki. Tekintettel kellett lennem azonban arra, hogy a résztvevők motivációja itt nagyban eltért. A SAP rendszerhasználat elsajátítására szolgáló tanfolyamon, a megélhetésük érdekében jelentkező vagy beíratott, továbbá inkább fiatal, legfeljebb középkorú hallgatóság volt jelen, akik többnyire alapfokú számítástechnikai ismeretekkel is rendelkeztek. A szépkorúak viszont kis számban szerettek volna az itt megszerzett tudással a nyugdíj kiegészítésére is képessé válni, inkább a nyugalomba vonulást követően megnövekedett szabadidőt kívánták „hasznosan” eltölteni az eddig nem művelt tevékenységek rendszeres végzésével.

Törekedtünk az idősebb generáció tagjait megismertetni az informatika korszerű eredményeivel, hogy az őket körülvevő világ mindennapos eszközeit hatékonyabban kezeljék. Akik ebben a korban is szívesen vennének részt kulturális programokon, színházi előadásokon, hangversenyeken, kirándulásokon, a technika adta lehetőségekkel élve így megtehetik. Fontos, hogy előadásokat is hallgathatnak, különösen, ha azokban az idős korban előtérbe kerülő egészségügyi és pszichológia problémákról van szó.

MAGYARY ZOLTÁN
NÉPFŐISKOLAI TÁRSASÁG
—1995—

Szokatlan feladat volt, de nem okozott gondot a hozzám már korban is közelálló “nebulók” speciális, többször meg is fogalmazott igényeinek megfelelni. Azt meg örömmel éreztem, hogy a kurzus stílusa szinte családiassá vált, mivel fiatalok egész csapata állt rendelkezésre főképp az elakadások megszüntetésére. Jó esetben a segítőknek csak 2-3 hozzájuk tartozó idősebbel kellett foglalkozni, így az oktatás üteme többnyire tartható volt. Az ifjak is profitáltak az idősekkel való kapcsolattartásból, mert empatikusabbá váltak, és a kommunikációjuk is fejlődött.

Bízom benne, hogy a Népfőiskola keretei között tartott oktatások tapasztalataival segítségére voltam az Erasmus+ projektnek, ahol nagyszerű szakemberekkel dolgozhattam együtt. Megismerve a munkatársakat jó volt látni, hogy Martoson, Székelyudvarhelyen, Magyarokán magas színvonalú munka folyik, amely már meglévő sok ismeretre, komoly gyakorlatra tud alapozni. Örülök, ha elmondhatom, hogy ismét egy Kárpát-medencei projekt javát szolgáltam.

E közös munkával eltöltött évek szép emlékeinek számát tovább szaporítja, hogy taníthattam ott, ahol édesapám is koptatta az iskolapadot. Ő ugyanis 1942-ben itt, a képzéseknek és a projektnek helyet adó, 1765-ben alapított tatai Piarista Gimnáziumban érettségizett. Ezen iskolák színvonalát és szellemiségét én is megtapasztalhattam, mikor a budapesti gimnáziumban bentlakással tölthettem el az érettségim előtti négy évet. Immáron azt is megállapíthatom, hogy az ott megszerzett tudás és e projekt során is jól hasznosítható informatikai irányultság nagyban befolyásolta életem kedvező alakulását.

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Dr. J. Nagy Éva vagyok, és 2016 óta elnökségi tagként veszek részt a Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaság munkájában, ahol 2021 óta látom el az alelnöki feladatokat.

Elnökségi tagként a népfőiskola Erasmus projektjéről folyamatosan tájékoztatást kaptam, de személyesen 2023 júniusában vettem részt az Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753 Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez programban a 16. jó gyakorlat – „A jó pap holtig tanul!” rendezvényen.

A személyes részvételem során megtapasztaltam, hogy egy-egy projekt végrehajtása mennyi előkészítő és szervező munkát igényel, és milyen fontos célokat tudunk elérni egy-egy projekttel.

Az Erasmus+ programban a felnőtt tanulás terén működő szervezetként a Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaság együttműködési célú partnerségeket tudott kialakítani a történelmi Magyarország területén működő civil szervezetekkel.

A **2020-1-HU01-KA204-078753** projektszámú, *Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez* című projektünkben szépkorúak továbbképzését, általános műveltségének bővítését az online felületek segítségével, valamint a szépkorúak online képzéseiben tevékenykedő szakemberek önképzését segítettük elő.

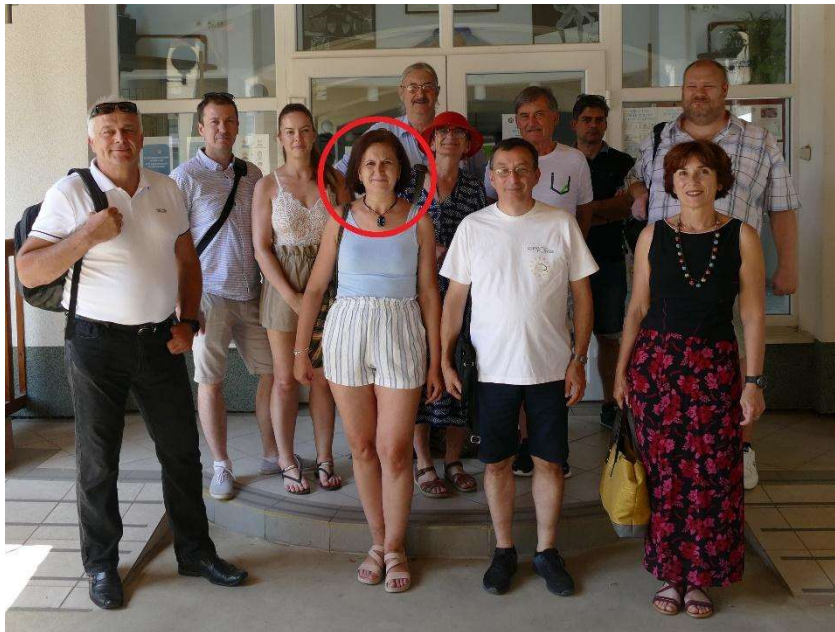
Azt eddig is tudtam, hogy a szépkorúak digitális kompetencia-fejlesztése azért is kiemelkedő jelentőségű napjainkban, mert a szépkorúak szeretnék a digitális eszközök használatát megtanulni, hogy lehetőségük legyen a kapcsolattartásra távol élő hozzátartozóikkal, barátaikkal, és értesüljenek azon információkról is, amelyek mára az írott sajtóból az online felületekre tevődtek át. Azonban az online felületek számos veszélyt is rejtnek, amire szintén fel kell készíteni a felhasználókat.

Azt azonban a projekt keretében éreztem, hogy a szépkorúak digitális kompetencia-fejlesztése az őket segítő önkéntesek nélkül nehezen megvalósítható, és az ő képzésük is nagyon fontos a cél elérése érdekében. Valamint, hogy a projekt megvalósítása során nagyon fontos a türelem minden résztvevő és a résztvevők egymás közötti kapcsolataiban is.

Köszönöm, hogy személyesen is részese lehettem, és hallhattam egymás „Jó gyakorlatairól”, amelyek, bár mind-mind mások voltak, de ugyanazon cél érdekében történtek.

Köszönöm!

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Molnár Mónika vagyok. Komárom-Esztergom vármegye egyik legszebb városában, Tatán születtem, és itt is élek születésem óta. Kettő, immár felnőtt fiú és leány gyermekem van, akikre nagyon büszke vagyok, és idén már megtapasztalhattam nagy boldogságomra azt is, hogy milyen nagymaminak lenni. Lányomtól kaptam ezt az örömteli életérzést, hogy világra hozta nekünk Alízkát.

Társaságunkban 2015 szeptembere óta tevékenykedem, ahol szükség van rám, ott vagyok, és teszem a dolgom. Főként HR-s, adminisztratív munkakörben, pályázati elszámolások, pénztár, nyilvántartások kezelése a feladatom, valamint a több mint 100 fős tagsággal való kapcsolattartás is a munkám része, ezzel együtt a kapcsolatok szinten tartása és ápolása.

Szeretem és szívvel odateszem magam a változatos tevékenykedésekbe, itt megemlíteném a programok kapcsán felmerülő szervező munkát.

1,5 évvel ezelőtt indult sokrétű és színes „ASzakkör” programban a foglalkozásokon közösségépítő jelleggel a tanulási lehetőségeket kihasználtam, amik kellemes légkörben, jó hangulatban teltek el. Itt ezeken a foglalkozásokon olyan csoportközösség alakult ki, akik szívesen jöttek, mindig érdeklődéssel várták a következő összejövetelt, valamint egymás tudásukat átadva segítették, azt a pár kreatív órát jó érzéssel töltötték el együtt azokon a napokon.

Ilyen hasonló kézműves és kreatív a „BorEcset” foglalkozás, melyen évek óta szívesen, örömmel részt vesznek tagjaink. Ennek vezetése egy ideje hozzám került, mely kreativitásomban megmozgat.

A Nemzeti Művelődési Intézet által indított 1 éves megbízási jogviszonyban képzésen vettem részt, így ennek elvégzésével közművelődési és közönségkapcsolati szakember lettem 2021. évben.

Részt vettem az Erasmus+ pályázat keretében egy pár partneri találkozón, ahol számomra értékes embereket ismertem meg, az önmaguk nézőpontjait, tapasztalataikat hallhattam meg a projekt kapcsán. Amely találkozón részt vettem, ott segítettem az adminisztráció és fotódokumentáció elkészítésében.

Úgy éreztem, hogy a projekt előrébb vitele tekintetében minden partner a kimagasló cél érdekében sokat tett.

Ezek a találkozók jó hangulatban teltek építő jelleggel, a fogadtatás minden partner részéről szívélyes és elmélyült baráti volt.

Molnár Mónika

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Dr. Nagyháziné Szabó Bernadette vagyok, az ERASMUS+ KA-204-es projektünk vezetője. Középiskolai tanárként és szervezetfejlesztő trénerként végeztem tanulmányaimat. Eddigi pályafutásomat illetően 12 évig angolnyelv- és magyar mint idegennyelv-tanár voltam, 1998 óta pedig újságíróként is dolgozom. A Népfőiskolánkban fő munkám a kommunikációs folyamatok vezetése, de emellett szakmai vezető, előadó és projektvezető feladatokat is ellátok.

Nemzetközi pályázatban először működöm közre projektmenedzserként. Amikor közös gondolkodás útján kirajzolódott a projekt ötlete, s elhatároztuk a tartalom, az anyagok összeállítását, a pályázat benyújtását, kétség sem fért hozzá, hogy a szerepem így alakul majd a későbbiekben – amennyiben nyertesként kerülünk ki a megmérettetésből.

Milyen is egy nemzetközi projekt vezetőjének lenni?

Nos, a válasz több megközelítést igényel, és a tényezők is számosak. Maga a feladat adott, mondhatnám, sablonszerű: a kiírásnak, a kiíróknak és a vállalkozásoknak megfelelő projektmegvalósítás segítése, a feladatok maradéktalan elvégzése. Mondom, a „Nagy Könyv” szerint. Aztán beúszik a képbe az emberi tényező, a véletlen, egy világméretű válsághelyzet, s így az újratervezés mint kategória. Bizony-bizony, megtapasztalhattuk 2020-2021-ben, milyen is az „ember tervez, Isten végez” szituáció. Gondolok itt a pandémiára, mely alapvetően borította föl a terveinket, satírozta át a GANTT diagramunkat, pöckölte arrébb a mérföldköveket. Mégis megoldottuk! A recept egyszerűnek hangzik, mégis alapos tervezés és határozott együttműködési szándék szükséges ehhez: a kijelölt, személyes jelenlétet megkívánó jó gyakorlat találkozókat online formában készítjük elő, hogy dolgozzunk is rajtuk, mégis létjogosultsága maradjon a nemzetközi projekttalálkozóknak is. Ehhez sok-sok egyeztetés, e-mail váltás, előkészület kellett. KOORDINÁCIÓ. Ez a szakmai titok nyitja. Haladunk előre a megvalósításban, annak ellenére, hogy nem lehetséges személyes találkozókat terveznünk. S még csak nem is láthattuk előre ennek a helyzetnek a végét.

Projektkommunikáció – a mindent eldöntő

MAGYARY ZOLTÁN
NÉPPÉNSKOLAI TÁRSASÁG
—1995—

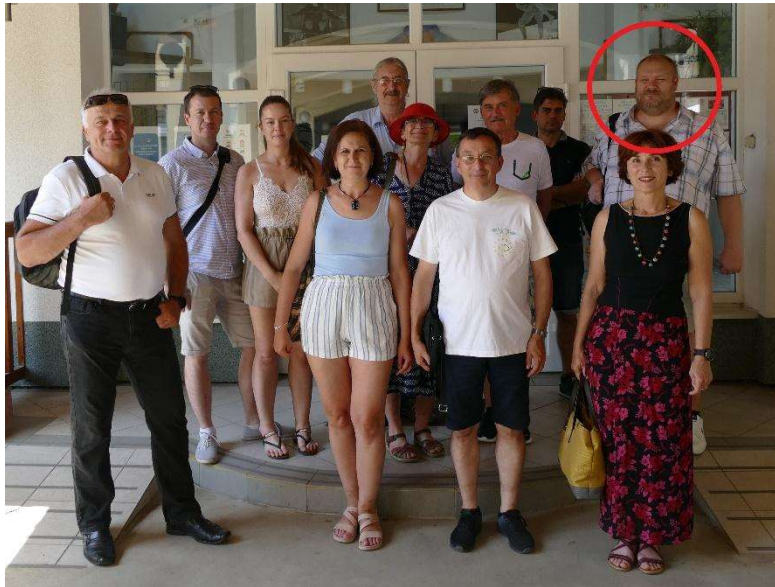
S ami a további tényezőket illeti a projektmenedzseri munkával kapcsolatosan: nagyon nem mindegy, milyen csapatok dolgoznak együtt, és milyen a köztük cirkuláló kommunikáció. Közhely, de a megfelelő formájú, tartalmú, sebességű és hangnemű közléssel szinte minden lehetséges – még az is, ami nem.:) Véleményem szerint a megfelelő kommunikáció azt az eredményt hozza, hogy időben, pontosan és célzottan jut el az információ a küldőtől a címzettig, és a végeredmény eléréséhez így minden kiindulási feltétel adottá válik. Ez az objektív tényezői oldal. A másikkal, a szubjektív hozadék pedig a következő lehet: a kiváló kommunikáció csapatszellemet teremt, motivációt tart fenn, elkötelezettséget mélyít, a pontos munkát segíti, és a projektvezetés válláról is képes terhet levenni. Nos, ezen okok miatt létfontosságú a minél tökéletesebb kapcsolattartás és információközlés nem csak általában, de a mi nemzetközi projektünkben különösen. Szóbeli ért az ember...

S ami még hátravan...

Minden héten lépünk egyet előre a projektünkben. Most lezártuk a tatai, első projektvetet záró programunkat, bár még élénken élnek a kedves emlékek az együtt töltött napokról. Ugyanakkor már előre is tekintünk, hiszen itt áll előttünk a mártosi találkozónk feladata, újabb két jó gyakorlattal a terítéken. Ezt követően beszámolunk az eltelt időszakról, és máris lépünk tovább, sorra véve a jó gyakorlatainkat. 2023 nyaráig utazunk egymáshoz és dolgozunk együtt, míg el nem fogynak a megbeszélendő jó gyakorlatok. Akkor szépen összefűzzük azokat egy gyűjteményben, hogy később akár egy pilot képzés alapanyagául is szolgálhasson, szellemi termékünként.

Utóirat: 2023 júniusában megvalósult az utolsó székelyudvarhelyi és magyarkanizsai személyes találkozónk. Rákanyarodtunk a zárásra, készülünk a tatai záró konferenciánkra és a záró beszámoló összeállítására. Hm, ennyi volt három év?

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Nevem Poczik Ernő, a Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaságnál dolgozom több mint öt éve képzés- szervezőként.

Képzésszervezői tevékenység mellett rendezvényszervezésben, kapcsolattartásban, informatikai feladatok és statisztikai feladatok végrehajtásában, önkéntesek és Iskolai Közösségi Szolgálatosok fogadásában veszek részt, zömében kulturális területen.

Most először vettem részt Erasmus projektben. Érdekes és sokszor felemelő érzés volt, hogy akármerre hagytuk el Magyarországot, mégis otthon maradtunk: közös volt a nyelv és azonos a szellemiség és a gondolat.

Nekem nagyon fontos volt ez a program, mert az EFOP 3.7.3 projektben az „Ülj mellém!” és az „Önnek levele érkezett!” képzéseket magaménak éreztem a rengeteg belefördítött energia és a téma érdekessége okán. A számomra nagyon kedves területtel foglalkozó két képzés fontos kérdéseket boncolgatott a generációk közötti együttműködések lehetőségeiről, az önkéntesek bevonásáról és magáról a Z generáció gondolkodásmódjáról.

Ez az Erasmus program javarészt a fent nevezett két EFOP-os képzés tapasztalatait használata fel az MZNT részéről, amit jógyakorlatként is rögzítettünk.

A projekt által Felvidékre, Újvidékre és Erdélybe is sikerült eljutnom, és érdekes volt a partnereink jógyakorlatait hallgatva megérteni, hogy a más jogi környezet és egyéb adottságok miatt ők hogyan képezik le jógyakorlataikban az adott feladatot.

Egy kis személyes dolog a végére. Igazából az általam nem kedvelt Vass Albert szavait Erdélyben értettem meg igazán. Folyt a könnyem percekig, ahogy megláttam a helységnévtáblákat (végre magyarul is) és aztán a hegyeket....

„Adjátok vissza az én hegyeimet! És azt se mondjátok, hogy nem én vagyok az egyetlen, akinek ez a sorsa, mert milliók váltak földönfutókká játékaik során és én csak egy vagyok a milliók közül. Számomra nem vigasztalás, hogy millióknak fáj ugyanaz, ami nekem. Magamnak fáj, ami bennem fáj.”

/Vass Albert/

Erasmus+ KA-2 Stratégiai partnerségek – 2020-1-HU01-KA204-078753
Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez

Vigh Anita vagyok, Magyarországon, Komárom-Esztergom Megyében - Tatán születtem és jelenleg is itt élek és dolgozom. Egyedülálló szülőként nevelem 9 éves kislányomat.

2021. októberétől dolgozom az MZNT- nél, először önkéntesként, ezt követően állandó office munkatársként. Irodai adminisztrációval és szakkörvezetéssel foglalkozom Népfőiskolánknál. Korábbi években pályakezdő koromtól Takarékszövetkezetben és Magyarországon működő külföldi bankoknál, pénzügyintézeteknél dolgoztam változatos, felelősségteljes munkakörökben.

Ezt követően egy hatalmas váltásként új szakmát és hivatást találtam magamnak. Cukrásznak tanultam, ami kielégítette erős igényemet a kreativitásra, és az alkotás iránti vágyamat is megélhettem ebben a nehéz, de csodálatos szakmában.

2012-ben megalapítottam saját kézműves cukrászműhelyemet, és majdnem 10 évig tulajdonosként és cukrászként tevékenykedtem a torták és süтик világában, Budapesten. Ebben a csodás időszakban született meg kislányom.

2021-ben a Covid hosszú időre véget vetett ennek az alkotó munkának, és egy költözés is új fordulatokat hozott számunkra. Budapestről visszaköltöztem Tatára, a szülővárosomba.

Úgy alakult az életem, hogy újra váltanom és újrakezdenem kellett. Ezért aktívan kerestem a lehetőségeket. Több sikeres interjú után talált rám az MZNT csapata, ahova szívesen jöttem dolgozni, és örömmel fogadtak a mostani kollégáim. Nagyon szeretem a munkám kreatív oldalát. Jelenleg szakkörvezetőként már elmondhatom, hogy több szakkört is vezethettem, melyek sikerrel és folyamatos érdeklődés mellett zajlottak. Ilyen volt a mézeskalács, a makramé szakkör és a bútorfestő szakkör. Szívesen vállalom kreatív feladatokat. Érdekel még a program- és rendezvényszervezés, az ezzel kapcsolatos szerteágazó feladatok - ez az, amiben fejlődni szeretnék.

Nagyon szeretek írni a megvalósuló programjainkról és minden szervezett eseményünkről, legyen az szakkör vagy előadás vagy konferencia. Feladatom még a saját hírportálunk színes rövid írásokkal való feltöltése, programjainkról és partner civil szervezetek által eljuttatott beszámolókból. Ehhez szintén kell kisebb szövegeket, cikkeket, riportokat szerkesztenem. Ezen a területen is szívesen fejleszteném tudásom.

Az MZNT- nél megbizonyosodtam arról, hogy a magánemberként is erős mozgatórugóm és éltető elemem a közösségi lét, a közösségépítés. Nagy öröömre szolgál, hogy nagyon hasznos küldetést visz véghez a szervezetünk, kiemelve a közösségépítés folyamatát, és ennek részese lehetek.

Hálás vagyok, hogy a munkám kapcsán az Erasmus programot megismerhetem, és itt lehetek a találkozókön. Részt vehettem 2022-ben az erdélyi találkozón, és 2023-ban a szerbiai találkozón. Azt tapasztalom, hogy a program nagyon sikeres, és sok száz résztvevőnek segít a gyakorlatban és az életben.

„az Innovatív jó gyakorlatok cseréje a szépkorúak digitális készségeinek fejlesztéséhez” nevet viselő Erasmus+ projekt kapcsán azt tapasztalom, hogy a jó gyakorlatok folyamatos megosztása a partner szervezetek között, viszi előre a program sikerességét, és fonja szorosabbra a határon átívelő partneri együttműködések. Érdeklődéssel ismertem meg a szakmai programot, és amikor tudtam és lehetőségem volt a közös ötletelésben részt venni, szívesen tettem azt. Nagyon kreatív megoldások születtek, minden partner egyedi ötleteket vitt a megvalósításba. Komoly szervező munka előzi meg az oktatásokat, és pontos egyeztetés szükséges ahhoz, hogy ilyen sikeresen találkozzon oktatásainkon a két generáció - a fiatal segítők és a szépkorúak. Jól megfigyelhető, hogy ezek a programok a hétköznapi gyakorlatban igazi segítséget nyújtanak a szépkorúaknak.